

Slohová práce z českého jazyka

Zadala: Andrea Baumannová

Vypracoval: David Matuška

Třída: o8A

Školní rok: 2019/2020

Téma: Samota

Už jsem byl sám v kině, úplně sám jel v prázdné tramvaji, úplně sám byl na vrcholu hor, sám seděl v kostele.... Taký se cítil úplně osamocen.... Ale nikdy...(FB, autor neuveden)

Útvar: Líčení

V den vyhlášení uzavření škol málokdo věřil, že se to opravdu děje. Z malé krize se vyklubala velká pandemie, která nám všem znepríjemnila život. Prvních pár dní karantény doprovázel odpočinek a klid od společnosti, ale už je to týden, co sám sedím doma, obklopen jen elektronikou a domácími úkoly. Vše přišlo příliš náhle, jeden den s kamarády a učiteli ve škole a další den se bojím vystrčit nohu z domu.

Pohled z okna, který přinášel výhled na mnohé zamilované páry, či hrdé majitele mazlíčků, a při kterém si člověk nepřipadal sám, je dnes jen vzpomínkou. Poté, co lidé pochopili riziko vycházení a následně se cesty vyprázdnily, nám pohled připomíná pouze místa a možnosti nyní nepřístupné.

S nástupem jara přichází krásné počasí a dlouhé dny. Tyto dny jsou typické pro venkovní studijní, či kamarádské akce, kde jsem odpočinul duchu a mohl být s blízkými. Tato možnost je mi momentální situací odebrána a bude do té doby, než se daný problém vyřeší. Tohle omezení mě odlučuje od aktivit, které mám tak rád a od lidí, na kterých mi záleží.

Začátek jara bývá také začátkem sportovních a zájezdových aktivit. To obnáší víkendy na místech daleko od domova. Společně strávený víkend s přáteli pro mě znamenal více, než měsíc volna na samotce.

Pomalu se blíží jeden z nejvýznamnějších křesťanských svátků - Velikonoce. Při nich nejen obcházím celou rodinu s přáním štěstí a zdraví, ale také se spolu scházíme, abychom oslavovali štěstí a zapili strasti života. Nyní můžu místo chození s pomlázkou poslat blízkým emotikon. Možná tu zprávu pochopí, ovšem mnoho radosti jim to do života nepřinese.

I přes to, že kontakt s přáteli zůstává nadále zachováván přes komunikační prostředky, tak mi chybí osobní kontakt a možnost s nimi zajít do různých podniků, restaurací, povídat si a třeba si i zahrát stolní hry. Pro mnohé to také znamená dočasné ukončení svých sportovních aktivit, které obnášejí velký počet lidí. Začínám si připadat odloučený od svých kamarádů, i když vím, že mezi námi je jen malá vzdálenost.

Pocit nejistoty o zdraví příbuzných se stále zvětšuje, jediný způsob jak o nich získat informace je telefonicky. To ale nezažene náš stesk. Dřívější dlouhé odkládání návštěv, se nyní zdá jako velká chyba, která vede ke vzdalování od vlastní rodiny.

Jediní, s kým můžu trávit čas, jsou členové mé nejbližší rodiny, což v izolaci vede k mnohým hádkám a tak vznikají chvíle, kdy mým jediným společníkem je televize nebo kniha. Těmto hádkám by se dalo předejít kontaktem i s jinými lidmi, ale ti jsou za zavřenou oponou.

Není to dlouho, co izolace začala, ale již po prvních dnech se mi uzavření začalo projevovat na psychice, mé nálady se zhoršily a jsem čím dál více unavený. Nikdo neví, kdy se budeme moci vrátit k normálnímu životu, do té doby si budeme muset nahrazovat sociální život jinými způsoby a budeme muset překonávat pocit osamění.